

Insändare: Historien bakom riksidrottsgymnasierna

Per De Faire, tidigare rektor vid Platengymnasiet, skriver om hur det gick till när Motalas två idrottsgymnasier skapades.

Foto: MVT

Insändare
2024-06-07 05:00

Det här är en insändare. Åsikterna i texten är skribentens egna.

Den 31 maj uppmärksammade MVT Mikael Thoréns ny jobb som så kallad evenemangsutvecklare. Det påstås i artikeln, signerad Jens Bollius, att Thorén varit initiativtagare till kommunens båda riks-idrottsgymnasier.

Bakgrundshistorien rörande tillkomsten av dessa är för den intresserade enligt följande:

I början av 1990-talet blev jag rektor för Platengymnasiet: Mitt då dominerande fritidsintresse var de ungdomsaktiviteter som ägde rum på Motala segelsällskap (MSS). Arbetet på gymnasieskolan gav mig en god inblick i andra skolors organisationer och jag fick en idé om att inrätta ett riksidsrottsgymnasium med inriktning segling.

Det fanns goda förutsättningar för att bedriva en sådan verksamhet i kommunen, då vi förutom tillgång till Vätterns vida seglarytor även hade Don Nordqvist, då anställd som idrottslärare på Zederslundsskolan, tillgänglig som verksamhetsansvarig. Don var också engagerad som tränare av Svenska seglarförbundet och ett välrenommerat namn i landets seglarkretsar. Sedan tidigare fanns dock två sådana gymnasier i landet.

Jag drog upp riktlinjerna, kontaktade Svenska seglarförbundet, som var positivt och delgav Skolstyrelsens ordförande, Sten-Åke Karlsson (S), mina tankar. Han blev mycket intresserad. Jag insåg att vi, för att få ekonomisk bärighet i projektet egentligen behövde få två riksidsrottsgymnasier. Ett mycket lämpligt vore med inriktning triathlon.

Motala triathlonklubb hade då varit mycket framgångsrik och någon gymnasieskola med den inriktningen fanns inte i landet. Sten-Åke och jag kontaktade riksdagskvinnan Sonia Karlsson (S), som sympatiserade med min idé och lovade att lobba för saken på nationell nivå.

En höstdag 1992 kontaktades jag av Sonia som berättade att Riksidsrottsförbundet inom kort skulle ändra reglerna för inrättandet av riksidsrottsgymnasier och det sista tillfället var enligt det gamla systemet denna höst. Det skulle med största sannolikhet dröja länge innan det nya systemet skulle träda i kraft.

För att inte missa denna sista chans var vi eniga om att jag skulle skriva ansökningshandlingarna under eget namn trots att ärendet ännu inte beslutats på politisk nivå. I november meddelades att båda ansökningarna från Motala godkänkts.

Den socialdemokratiska majoriteten applåderade mitt tilltag. Oppositionsrådet Sören Hjelm (M) gav mig en rejäl åthutning för att jag inte följt regelboken, varefter KS fattade ett positivt beslut. Jag konstaterar att utan Sonia Karlssons och Sten-Åke Karlssons stundom mycket informella medverkan hade vi inte haft några riksidsrottsgymnasier i Motala.

Ett intensivt arbete vidtogs för att snabbt få till stånd en fungerande organisation. De båda lärartjänsterna utlystes. Ett antal intressenter hörde av sig och Don Nordqvist och Michael Thorén visade sig vara mest lämpade.

Michael kunde starta uppbyggnaden av triathlongymnasiet redan efter nyår 1993. Don, som ju hade en heltidstjänst, skötte sin omfattande planering på kvällar och nätter.

Min egen fritid var under de närmaste åren mycket rik och välorganiserad. De nya verksamheterna skulle marknadsföras, värdfamiljer skulle besökas och intervjuas, med mera. Betänk att de nya Motalaeleverna endast var 16 år och flyttade från sina hemorter och familjer. Det var mycket viktigt att dessa ungdomar kunde erbjudas en trygg och god hemmiljö under de tre eller fyra gymnasieåren.

Vid hösterminens start 1993 sattes verksamheterna igång och backspegeln visar, till min stora glädje, att projektet varit framgångsrikt.

Per de Faire

Tidigare rektor på Platengymnasiet